

A szatmárnémeti pengetős zenekar 50 éves jubileumának dekorációja. Beszámoló az 5. oldalon.

„Napról-napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel” (ApCsel 2:47)

TARTALOM

- Aranymenyegző és bemerítés
- Pengetős jubileum Szatmáron
- Történelmi évfordulók (II.)
- Jubileum volt Csokalyon is
- Idén is lesznek Csendesnapok
- Az evangelizációról – 25 éve írtuk

„Valaki azt mondta, hogy vannak miattunk keletkezett viharok, és vannak értünk adatott viharok. Jónás tudta, hogy miatta volt a nagy vihar, az ő engedetlensége miatt. De a tanítványok esetében nem miattuk volt a vihar, hanem érettük. Jézus szavára indulva útnak, áldást hozó viharok is jöhetnek életünkben.”

Elgondolkodtatnak az utóbbi évek statisztikái, ami a magyarországi, de főleg az erdélyi magyar baptista gyülekezetek taglétszámának alakulását illeti. Ez a tükör felfedi szeplőinket: az apadás szemmel látható. Egy ideig fenn lehetett tartani a növekedés látszatát, mivel a roma-misszió látszólag pótolta a hiányzó tagokat és bemerítéseket. Azonban ez zsákutca: a roma gyülekezetek taglétszáma ingadozóbb, mint eleinte hittük, és ennek fölfelé ívelése is megtorpant már. Nézzünk tehát szembe a valósággal: egyre kevesebben vagyunk, bár az utóbbi néhány év számainak fényében, ahogy a Szövetség 2021. évi munkakongresszusán is elhangzott, az apadás lassult. Lehet, hogy a megállapítás ünneprontásnak tűnik, pedig inkább ébresztgetni akar.

A baptisták taglétszáma nem növekedett az utóbbi évtizedekben sem Erdélyben, sem Magyarországon. Magyarországon például 1940 körül állítólag még 15.000 volt az úrvacsorázó tagok száma, 600 településen. A kommunista időszak lezárulásával viszont alig 11.000 tag maradt, 300 településen. Ez önmagában 4.000-el kevesebb. Éppúgy, mint minálunk, a rendszerváltást követően lassú növekedés kezdődött. Nálunk ez nem volt annyira látványos, mert az új tagok beépülésével párhuzamosan 1.500–2.000 erdélyi tag átvándorolt az anyaországba. Az elvándorlás olyan mértékű volt, hogy elsősorban a falusi gyülekezetek ezt egy idő után megsínylették. Egy másik elvándorlást a városra költözés jelentett, miután az urbanizáció újabb lendületet vett.

(folytatás a 3. oldalon)

:: HAVI KÖZ ::

■ **Misszióra ösztönző konferenciát tartottak Érmihályfalván.** Folyó év január 29-én tartotta a Szövetség évente sorra kerülő missziós konferenciáját. Az alkalomnak az érmihályfalvai gyülekezet adott otthont, és Tóth Attila, szászrégeni misszionárius-lelképásztor tartott előadást „Sürgősen tenni kell...” mottóval. A találkozóról részletes beszámolóval jelentkezünk következő, márciusi lapszámunkban. Addig is biztatjuk a testvéreket gyakorlati, tevékeny evangelizációra és a következő periódusban sorra kerülő evangelizációs hetek imában való felkarolására.

■ **Terjed az evangélium az iráni gyermekek közt.** Becslések szerint 4600 gyermeket dolgoztathatnak az iráni főváros, Teherán piacain és autómosóiban, akiket a hatóságok szerint a pénzügyi profit érdekében használnak ki. Egy keresztyén szervezet célul tűzte ki, hogy elvigye az evangéliumot ezek közé a kiszolgáltatott gyermekek közé. Mike Ansari, a Heart4Iran szervezet képviselője arról beszélt a román nyelvű

Alfa&Omega televíziónak, hogy több missziós szervezet is részt vesz az evangélium terjesztésében az iszlám országban. Az iráni gyermekek, mint bárhol más hol a világon egyre többet használják az okos médiaeszközöket, és az igazságot keresik ezek segítségével. Az említett szervezet, összefogva CBN médiavállalattal, farszi nyelvre fordította a népszerű „Könyvek Könyve” c. bibliai rajzfilmsorozatot és terjeszteni kezdte a szociális hálózatokon keresztül. A reakció pozitív volt, sok gyermek átadta az életét Jézusnak, szüleik pedig kis „gyülekezeteket” alakítottak házaikban, ahol többek közt ezen keresztül tanulmányozzák a keresztyén hit alapelveit. (Alfa&Omega TV)

Munkatársat keresünk missziómunkára!

A **KÖVET ALAPÍTVÁNY**, a svájci Licht im Osten missziós szervezettel közösen, missziómunkát végez Barót környékén, Kovászna megyében. Másfél évtizede tevékenykedünk a romák közt: lelki munkát, gyülekezetplántálást, ifjúsági- és gyerekmissziót végzünk. Ehhez keresünk munkatársat teljes vagy részidejű szolgálatra. Házaspár vagy egyedülálló személy jelentkezését várjuk. Szolgálati lakás és jármű biztosítva, munkabér megegyezés szerint. Jelentkezni **Csési Barna** missziómunkásnál lehet, a **0727349415**-ös telefonszámon.

Megérkeztünk 2022-be!

Megérkeztünk a járványok korszakába.

Tudom, értem, az eddigi történelmi korokban is voltak járványok, de az kétségtelen, hogy 5-10-20-50 vagy 200 évvel ezelőtt sokkal ismeretlenebbek (teljesen ismeretlenek) voltak ezek a szavak: járvány, karantén, szájmászk, pandémia, PCR-teszt stb. Ma lassan az egész világ „botcsinálta virológus” lesz annak minden előnyével és zavaró hátrányával vagy veszélyével együtt.

Megérkeztünk a tervezett tervezhetetlenség korába. Tudjuk, átéljük, hogy nem lehet biztosan tervezni, de arra vagyunk kényszerítve, hogy ennek ellenére tervezzünk és dolgozzunk a remélt jövőn. Mindez a hozzáállásunk kényszerű rugalmasságát és döntéseink súlytalanságát hozza el, ami egészében bizonytalanabbá és fáradtabbá tesz bennünket.

Megérkeztünk „apróságunk” korába. A világháló szézületes információzuhatagában, a világszerte zajló történetek nagyságrendjében, az emberi tevékenységek gigászi léptékeiben eltörpülünk. Aprónak, sokszor jelentéktelennek érezzük magunkat. A hétmilliárd földlakó, a százmilliárdokkal dobálózó világvállalatok, az egyre fejlődő és egyre érthetlenebb „kütyük” világában por-szemnek, szinte semminek érezzük magunkat. Amikor egy láthatatlan ellenség, egy mikronnyi vírus otthonunkhoz szegezhet, kórházba juttathat, lélegeztetőgépre rakhat, sőt az életünket veszélyeztetheti, akkor emberi biztonságunk alapjai végképp szertefoszlának.

Megérkeztünk a Diabolosz, a „Szétdobáló” tomlolásának a korába. Végző erőfeszítéssel igyekszik szétverni a társadalmi békét, a családokat, a házasságokat, a vezethető közösségeket, a gyülekezeteket, a jó irányú összefogásokat, a szeretetet és békét munkáló egységeket. Egyszóval mindent, ami összetartaná széthullani készülő világunkat. S mivel teret ad az ember a gonosznak, ezért növekszik a feszültség, a szeretetlenség, a gyűlölködés.

De csak ezek jellemzik az életünket? Van a Krisztus-hitünkben fakadóan valami más oldala és jelentősége is az életünknek? Ebben a sötétségben van valaki, aki világos-

ságot gyűjt? Hiszem, hogy az Úr 2022-ben ezzel az üzenettel keres bennünket: „Az Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiáraszsa rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkeztek, és bőségben éljete minden jó cselekedetre.” (2Kor 9:8)

Kedves Testvéreim!

Nemcsak a fent említett körülményekbe érkeztünk bele az új évben, hanem benne élhetünk – minden bizonytalanságot munkáló körülmény ellenére – az Isten gondviselésének legyőzhetetlen, felülmúlhatatlan és személyre szabott világában. Mindenütt, mindenkor, mindennel! Ő gondot visel! Isten él és uralkodik! S mindez bátorít bennünket ebben az évben is, hisz Krisztus mindenre elég! Mindezek alapján Istenbe vetett hittel, reménységgel tekintsünk előre!

Krisztusban megérkezett a békesség és a biztonság. Pál írja: „akár élünk, akár meghalunk, az Úréi vagyunk!” (Róm 14:8) Legyőzhetetlen ez a bizonyosság. Krisztus elég a félelmeinkkel szemben is! Őt sem az élet lehetőségei, sem az elmúlás rémítései nem vehetik el tőlünk! Krisztus kezében vagyunk!

Krisztusban megérkezett a jó jövő! „Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk!” (Ef 2:10) Terve van veled, melyet nem kell módosítania újra meg újra az aktuális járványhelyzet függvényében! Ha benne bízol, kiteljesedik az életed ebben az évben is!

Krisztusban megérkezett a kiteljesedésünk korszaka! Kegyelme ránk áradt és bőséget munkál! Bőséges lehetsz a szeretetben, a jó szavakban, a bátorító tettekben, a követhető útmutatásokban, az evangélium bizonyosságában. Nem „semmik” vagyunk, hanem értékesek az Istennek, és értékke szilárduló emberek a közösségben. Eltűnik a jelentéktelenség érzése, és átveszi a helyét a bizonyosság és a hit. Hit, hogy Krisztus mindenre elég!

Krisztusban megérkezett a közösség és az egység.

Benne és általa mindez miénk lehet az ő kegyelméből, és nem a pusztá jóakarásunkból. Az nem lenne elég hozzá.

Krisztus tapasztalható jelenléte össze tudja forrasztani a szétदारabolódottakat, meg tudja gyógyítani a haragvókat, össze tudja kapcsolni az elidegenedőket, és el tudja csendesíteni szétdobáló indulatainkat.

*Krisztus mindenre elég 2022-ben is!
Emlékezzünk erre! Merítsünk erőt belőle,
és reménységgel tekintsünk az előttünk
levő útra! Áldott új esztendőt!*

Papp János lp., a Magyarországi Baptista Egyház elnöke

(folytatás a címlapról)

Mindezt pótolni lehetett egy ideig, amíg voltak olyan lelkes, missziós látású gyülekezetek, amelyek képesek voltak új tagokat „szülni”. Az utóbbi időben viszont mintha elhalványult volna a küldetésstudat! Pedig a misszió, az evangélium megélése és továbbadása nélkül a hit elszűrül és teljesen elmosódik! Mi a teendő?

(1) Nem biztos, hogy a „hagyományos” gyülekezetek felszámolása előbbre visz, habár szükséges újabb módszereket találni, hogy az evangéliumot a jelenlegi kontextusban megfelelően adhassuk tovább. Az erőszakos változtatás azonban gyakran a nehezen megszerzett értékek eltékozlásához is vezet, szervezeti és szolgálati területek szintjén, amelyeket nehéz újabb értékekkel pótolni.

(2) Annak idején Oláh Liviu a hívők megtérésére szólított fel: így kezdődött az ébredés Nagyváradon 1974-ben! Őszinte megtérésre és a kegyelem evangéliumának hirdetésére van szükség a Szentlélek erejével és tüzevel, a tudományos és száraz elmélkedések helyett. A hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által. Hirdessük az Igét élő hittel, tüzes szívvel!

(3) Fontos a gyülekezetben uralkodó kegyelmi légkör, ahol összefognak a bűnös ember megmentéséért, lelkigondozzák és kezelik a felmerülő problémákat. Nemcsak a hirdetett Igének, hanem a testvéri közösségnek is mágnesként kell vonzania, nem pedig taszítania! El kell utasítani a népegyházi életteleniséget, és olyan szeretetközösséget kell alkotni, amely egymás terhét hordozza, szoros testvéri kapcsolatokat ápol. Ez nemcsak imaházi vallásosságot jelent, hanem a hétköznapiakban is megélt hiteles hívő életet.

(4) A párbeszédet vállalni kell más felekezetekkel, de nem azon az áron, hogy elveszítjük saját identitásunkat! Az ökuméniát nem mi valósítjuk meg, hanem Krisztus. Felismerhetjük lelki testvéreinket és vállalhatjuk a közösséget azokkal is, akik nem közülünk való, de ennek megvannak a maga korlátai: bármennyire szeretem a szomszédomat, elsősorban a családomat kell megvédenem és róla gondot viselnem.

(5) Azon kell fáradoznunk, hogy legyenek „kívülről” jövő megtérők, mert akkor a „belülről” való megtérések is hitelesebbek lesznek. A bárányokat általában a juhok szülik, nem pedig a (lelki)pásztor... Mutatkozzék meg a tagok missziói lelkülete és hiteles bizonyága a világban!

Borzási István lp.

Kraszna

Bándi Sándor és Erzsébet aranymenyegzője

Hófödte téli reggelen a tájjal együtt szívünk-lelünk is fehérbe öltözött. Január 9-én kettős ünnepre gyűltünk össze az Egrespataki Baptista Imaházban. Elsősorban hálát adtunk azért a szövetségért, amit az Úr Jézus Krisztus kötött velünk a Golgotán, az ő drága vére árán. A Róma 2:4 figyelmeztetőleg hatott újra mindannyiunkra, hogy ne vessük meg Isten jószágának, elnézésének és hosszútűrésének gazdagságát, hanem teljes szívvel szolgáljunk az Úrnak!

Másodsorban hálát adtunk azért a házassági szövetségért is, amely egy ilyen napon, 1972. január 11-én kötöttett Egrespatakon, Bándi Sándor és Tóth Erzsébet között. Ötven év távlatából visszatekintve testvéreink hálaadással tettek bizonyosságot arról, hogy „mindeddig megsegített minket az Úr!”. A házasságkötést egy hónapos jegyváltás előzte meg, majd az Úr előtt is hűséget fogadtak egymás iránt. A menyegzőjükön jelen voltak Nagy Mihály, Mike Béla és Balázs József lelkipásztorok. Házasságukat az Úr három lánygyermekkel ajándékozta meg: Erzsébettel, Ibolyával és Rebekával. Testvéreink öröme a család tovább bővült, vejeik, 10 unoka és egy dédunoka által. 1985-től kezdve, kéz a kézben, az Úr szolgálatában jártak, mint lelkipásztor család. Szolgálatukat az Úr megáldotta úgy Szilágysámszonban, Margittán, Erkedén és végül Egrespatakon is. Volt részük sok örömben, áldásban, de sok kihívásban is. A szolgálat mellett a gyermeknevelés, építkezés, költözködés terheit is együtt hordták. Az elmúlt 50 év tanúskodik arról, hogy fogadalomtételüket megtartották úgy egészséggben, mint betegségben, örömben és bánatban, valóban egymásnak hűséges segítőitársai voltak!

Az ünnepélyes megemlékezésen a helyi lelkipásztor köszöntötte a Bándi házaspárt az 1Jn 4:7-12 alapján. A szeretet nem tőlünk van, hanem Isten ajándéka, mert Isten maga a szeretet. Ez által a szeretet által szület-

tünk újjá, ismerhetjük meg Istent, és szerethetjük egymást is. Testvéreinket köszöntötték a gyülekezet részéről Nagy Ernő testvér, Nagy Anna, mint lelkipásztor feleség, a Bándi lányok és családtagjaik, édes testvéreik, valamint az ifjúsági és gyermekcsoport egyaránt. Sok áldást kívánunk továbbra is a Bándi család életére! A szeretet nem fogy el soha!

Nagy Ferencz Ip., Egrespatak

Bemerítés a nagyváradí roma gyülekezetben. 2021. október 24-én bemerítést tartottunk a nagyváradí roma gyülekezetben. A jeles alkalmon négy fiatal és egy középkorú testvérnőnk vallotta meg hitét a bemerítésben. Az ige Kajcza János, helyi lelkipásztor tolmácsolásában hangzott a Róm 6:1-11 alapján. Testvérünk szolt a bemerítés jelentőségéről

és a hívő életére gyakorolt hatásáról: „nem tudjátok, hogy mi, akik Krisztus Jézusba kereszteltettünk, az ő halálába kereszteltettünk?” Az igazi megtérés után fontos az új életben való járás is Istennel. A gyülekezet dicsőítő csapata vezetett minket Isten imádatában. Mindenért az Úr a dicsőség! Új testvéreink életére kérjük Isten megerősítő kegyelmét! *A képen balról jobbra: Herczeg Sámuel, Balogh Mária, Varga Rebeka, Kajcza Lídia, Boka Krisztina, Kajcza János Ip. (Kajcza János Ip., Gönczi Géza)*

Végigpengetve egy fél évszázadot

– 50 éves fennállását ünnepelte a szatmárnémeti pengetős zenekar

Csak úgy játszani bármely zenekarban mindig könnyebb, mint odaszántan, kitartóan végezni az Urat dicsőítő szolgálatot éveken át. De, aki erre odaadta a szívét, az örömmel tapasztalja a zsoltáráró szavait: „...szüntelen zeng neked a szívem, örökké magasztallak, Uram, Istenem!” (Zsolt 30:13).

Örömteli nap volt karácsony másodnapja Szatmárnémetiben, amikor a Megváltó megszületése mellett arra is visszaemlékeztünk, miként született meg a pengetős zenekar 50 évvel ezelőtt a gyülekezetben. A jubileumi ünnepet jókora szervezői munka előzte meg. A dátum kitűzése, a zeneszámok kiválasztása, a hangszerek be-

A pengetősök a jubileumon

szerzése, rendbetétele, minél több volt zenekari tag elérése és meghívása a jelenlegiek mellé, plusz kottatartók készítése nem kis gondot okozott. De amikor az 51 tagú zenekar hangszerein felcsendült a „Magasztaljuk Istenünket nagy buzgón ez éjjel”, minden addigi nehézség eltörpült és a hála hangjai hagyták el a mandolinok, mandolák, gitárok húrjait. Ezeken kívül még két baszusgitár, brácsa, harmonika és a klasszikus dob is dúsította alkalmi zenekarunk szép hangzását.

A kezdet kezdetén Crisán György karmester testvér Nagyváradról járt el Szatmárnémetibe és foglalkozott a zenekar beindításával. 1971-ben Erdei Béla testvérré bízta, első karmesterként, hogy tovább folytassa a megkezdett munkát. Akkoriban több gyereket tanított meg mandolinozni Major Márta testvérnő is. Hála, hogy nem kellett feloszlalni a zenekart karmesterhiány miatt. Ebben a sorrendben követték egymást a szolgálatban: Kiss Pál (akinek a nevéhez több zeneszám beszerzése, lekotázása is fűződik), Kovács József, Kiss Mózes (aki jónéhány saját szerzeményű zeneszámot is komponált), Kiss Győző (kották digitalizálása). Hála, hogy az évtizedek

alatt volt „anyag”, akiből jó vagy megfelelő zenészeket tudtunk gyűjteni. Ez évek folyamán ellátogathattunk más gyülekezetekbe is dicsérni az Urak Urát. A zenekar korábbi tajgainak bizonyágtételeiből idézek néhány mondatot.

„A zenekari szolgálat nem rólunk szól, hanem csakis Istenről.” (Moroz Lóránd)

„Amit az Úrért tesz az ember, azt sohasem bánja meg. Ennek a szolgáló közösségnek van jövője.” (Kiss Mózes)

„Én úgy érzem, hogy örömmel végeztem ezt a szolgálatot.” (Oláh Csaba)

„Elültették bennem a szeretetet a zene iránt, ami most is bennem van. Olyan alapokat kaptam a zenekartól, amelyekre a későbbiekben nyugodtan mertem építkezni.” (Szabó Szabolcs)

„Nemzedékek tanultak meg zenélni a gyülekezetben, együtt dicsérni az Urat, megtanulták a közös munkát, az egymásra figyelmet, a fegyelmet, ami a zenekar alapja.” (Major Márta)

Lejegyezte: **Kiss Győző**

Nyugtalanság

vasárnapi iskola

„És az Úr lelke nyugtalanítani kezdte őt a Dán táborában, amely Corá és Estáól között volt.” – Bírák 13:25

Az Úr Lelke olyan hatással volt Sámsonra, amelynek következtében Izráel bírása nem maradhatott közömbös népe állapotával szemben. Ennek a nyugtalanságnak a következménye pedig az volt, hogy Sámson elkezdett nagy dolgokat tenni ott, ahol éppen volt elhívásának beteljesítéséért.

Kérjük az Urat, hogy bennünket is nyugtalanítson azoknak a gyermekeknek az elveszett állapota, akiknek hétről hétre hirdetjük a megváltást. Hadd érezzünk hasonlóképpen a gyermekek szüleivel, még meg nem tért családtagjaink és gyülekezetünk jövőjével kapcsolatban is. Kérjük Istent, hogy az Ő szava magával ragadó hatással legyen ránk mindennap, Lelke pedig ne szűnjön meg vezetni bennünket. Mindezt természetesen azért, hogy mi is nagy dolgokat tehesünk ott, ahol éppen vagyunk elhívásunk beteljesítéséért.

Szűcs Zsolt
kids2jesus.blog

BAPTISTA TÖRTÉNELMI ÉVFORDULÓK 2022-BEN (II.)

100 éve (1922)

- január 6-án, Békéscsabán merítette alá dr. Udvarnoki András (1865-1945) Somogyi Imrét (1894-1951)
- január 27-én kiadták a 2143-as minisztériumi rendeletet, amely elvileg biztosította a baptisták számára a szabad vallásgyakorlást (az 1919-ben kezdődő üldözések után)
- az erdélyi baptisták csatlakoztak a Baptista Világszövetséghez
- az üldözések éveiben mintegy 150 új misszióállomás alakult Erdélyben; dr. Ruschbrooke BVSz-főtítkárra jelentése szerint 1922-ben Romániában 2500 személy bekerítésére került sor
- Dr. Gill és Emma Everett ösztönzésére megalakultak az első nőegyletek és leánykörök
- a nagyváradai Szövetség misszióbizottsága december 29-én kimondta az Ifjúsági Szövetség megalakulását (ennek keretén belül működtek a nőegyletek, a fiú- és leánykörök, a zenei formációk), melynek elnöke Molnár Károly, titkára pedig Körössi Béla lett
- a Szeretet szerkesztősége elkezdte nagy példányszámban megjelentetni az Ébresztő! című missziós röpiratot
- a Szabad Baptista Szövetség konferenciáin (május 19., Szilágyperecsen, augusztus 13., Szilágyballa) még hevesen tiltakoztak az egyesülés ellen

90 éve (1932)

- Molnár Károly dr. Simonka György javaslatára megalakította a Temesvári Magyar Baptista Hitközséget; a példa alapján az év végéig mintegy 12 hitközség alakult Erdélyben
- Szilágyperecsenben felépült a Szilágyság egyik legnagyobb imaháza
- imaházbezárások történtek Homoródalmás, Bibarcfalva, Kóly, Bályok, Magyarkécs településeken; több más helyen újra zaklatni kezdték a gyülekezetek vezetőit, és korlátozták az összejöveleket
- december 21-én a Nagyváradai és a Szilágysági Hitközség konferenciát tartott Szilágynagyfaluban, és megalakították a Románai Magyar Baptista Hitközséget (elnök: Lakatos Lajos, alelnök: Szabó László, titkár: ifj. Bordás István)
- Szűcs Benjámin (1897. szeptember 16. – 1987. április 15.) vénné avatásával megalakult a gertyenyési körzet 10 gyülekezettel (a gertyenyésin kívül a politikai változásokkal 1940-re mindegyik megszűnt)

75 éve (1947)

- megjelent *A hit hangjai* hetedik kiadása
- elindult a *Testvéri Szó*, a Konvenció hivatalos közlönye
- Cserepka János szervezésében nagyméretű ifjúsági konferenciákat tartottak Szilágyperecsenben (július 27.), Krasznán (július 27.) és Szilágyballán (augusztus 30-31.)
- az erősödő Kommunista Párt decemberben száműzte az országból I. Mihály királyt

30 éve (1992)

- június 6-án temették Feketegyarmaton Varga Lajos lelkipásztort (sz. 1908. november 27.)
- június 28-án megnyílt az imaház a barcasági Krizbán
- augusztus 22-23 között Budapesten megtartották a Magyar Baptisták I. Világtalákozóját
- augusztus 30-án megnyílt az imaház Margittán
- megalakult a szalárdi Filadelfia Öregek Otthona

20 éve (2002)

- Kolozsvárról Nagyváradra költözött a Teológiai Fakultás
- imaházmegnyitók: Szilágyperecsen (július 5.), Biharpüspöki (szeptember 29.), Kézdivásárhely (november 10.), Arad-Belváros (november 17.)

- október 12-én megnyílt a nagyszalontai Szeretet-ház (idősek otthona)
- lelkipásztor-avatás: Püsök Dániel, Torda, szeptember 25.

10 éve (2012)

- lelkipásztor-avatás: Dézsi István, Erdőszentgyörgy, február 12.
- február 14-én temették Sütő László lelkipásztort (sz. 1940. október 4.) a magyarországi Ócsán

A csokalyi imaház épületeinek jubileuma 2021-ben

A régi imaház épülete

2021. november 21-én, szívünkben hálaadással ünnepeltük a csokalyi gyülekezet története során felépült két imaház építésének 101. illetve 11. jubileumát. Az eseményt 2020-ban szerettünk volna megtartani, de több oknál fogva is csak most kerülhetett rá sor. Az alkalom Kiss Zoltán helyi lp. imájával vette kezdetét, ami után a Zsolt 118:24-28 versei alapján hangzott el köszöntés a jelenlevők felé, majd az 1920-ban épült imaház krónikáját ismertette testvérünk. „Uram! Hallottam régi tetteidről és félelem fog el, ha csodáidat szemlélem! Uram! A mi időnkben is cselekedj hasonlóképpen, most is jelentsd ki magadat népednek, mint régen! Kérlek, haragodban is légy hozzánk irgalmas!” (Hab 3:2)

Ezt követően Szabó Mihály nyugdíjas lelkipásztor szólt a jelenlevőkhöz, aki 1990-2006 között volt a gyülekezet lelkipásztora. Fazakas György lp. köszöntő szavait követően képes beszámolóval ismertette az 2009-ben lebontott régi és a 2010-ben átadott új imaház építésének munkálatait. Fűzfá Sándor szentjánosi építőmester testvér is köszöntötte az ünneplő gyülekezetet, aki csoportjával oroszánrészt vállalt az új imaház építésében. A helyi gyülekezet részéről Laczikó Károly és id. Kiss Zoltán számoltak be könnyes szemekkel a kis taglétszámú gyülekezet szorgos és önfeláldozó hozzáállásáról, akiknek munkáját a diószegi gyülekezet is támogatta. A vendégek közül még Fehér Gyula diószegi előljáró és Nyíri Edit köszöntötték a gyülekezetet. Alkalmi igehirdetéssel Kiss Lehel szamosújvári lp., a történelmi bizottság elnöke

szolgált a Neh 3. alapján. Ezt követően a gyülekezet lelkipásztora az 1Pt 2:5 versének jövőbe tekintő gondolataival zárta az alkalmat. „Ti magatok is, mint élő kövek épüljtek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokat áldozzatok, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által.”

A helyi gyülekezet helyben élő és elszármazott tagjai mellett jelen volt a diószegi gyülekezet pengetős zenekara is, akik szolgálatait, Istent dicsőítő dallamai örömet szereztek nemcsak a mennynek, hanem nekünk is.

Isten oltalmába ajánljuk ott élő testvéreinket, aki felépíthet és örökséget adhat nekik, velünk együtt a megszenteltek között. (ApCsel 20:32)

Kiss Zoltán lp.

Az építés...

... és a lelki munka

nőszövetség

Isten kegyelméből idén is tervezzük a Csendesnapokat

Amikor a tavaszi napsugár beragyog ablakunkon, a szívünk és gondolataink sötét zugába, akkor tudjuk, hogy vége a télnek, vége a bezártságnak: ki kell menni a fényre, a friss levegőre. Például a Hargitára, a Csendesnapokra.

Hirdetjük, hogy idén **május 6-8.** között tervezzük megtartani az idei Női Csendesnapokat a Hargita Keresztyén Táborban, amennyiben a világjárványt visszaszorító szigorításoknak függvényében a helyzet megengedi.

A **téma** a mennyország. A konferencia péntek este a zászlófelvonással kezdődik és vasárnap délből ebéddel zárul. A **részvételi díj 200 lej**, amit ott, helyben érkezéskor kell fizetni.

Akik pihenni szeretnének egy napot a konferencia előtt, azoknak már a csütörtök esti közös vacsorával kezdődően lehetőségük lesz rá, ez **100 lej plusz kiadást** jelent, viszont a jelentkezéskor ezt jelezni kell.

Jelentkezni a következő elérhetőségen lehet:

Papp Erzsébet

Tel.: 0735 501339

Email: pelisa74@gmail.com.

Isten áldását kívánva a testvérnők életére várjuk a találkozást!

A Nőszövetség vezetősége

Vélemények az „evangelizációs hetekről”, 1996-ból

Vannak-e hagyományai a Baptista Gyülekezetnek? Azt mondhatjuk, hogy vannak, azonban hosszabb-rövidebb időre visszanező szokásaink. Létük nem feltétlenül egy negatív dolog, csak vigyáznunk kell, nehogy ezek átvegyék a Szentlélek feladatát és nagyobb tekintélyigénnyel lépjenek fel a gyülekezetben, mint indokolt. Hegyi András, balatonszemesi lelkipásztor egy alkalommal ezt mondta: „Egy élő, újszövetségi gyülekezet időnként tudatosan felülvizsgálja kialakult szokásait a Biblia fényénél és kész elhagyni mindazt, ami nem egyezik meg Isten Szavával.”. Sok esetben változtatni kell az Ige talajáról elrugaszkodott gyülekezeti gyakorlatunkban. Ebben a szellemben, szeretném, ha szemügyre vennénk egy tipikusan baptista szokást: az *evangelizációs heteket*. Annyira jellemző ez, hogy sok helyen úgy azonosítanak be minket, hogy mi vagyunk azok, akik felnőtt korban keresztelünk és minden év elején evangelizációs hetet tartunk. Pedig Jézus szerint arról fognak minket és a hozzá való tartozásunkat felismerni, hogy szeretjük egymást és egységben élünk.

Id. Veress Ernő testvér egy személyes beszélgetés alkalmával így vázolta fel ennek a szokásnak a kialakulását: „A 70-es években, mikor beindultak az evangelizációs hetek, ez egy friss és új dolog volt. A lelkipásztorok addig le voltak szorítva, sok helyen nem látogatták egymás körzetét, csak titokban. Felüdlést jelentettek a gyülekezeteknek ezek az alkalmak. Ezen felül, mivel ez kifele is újság volt, sok érdeklődő jött, akik közül többen meg is tértek. Ahogy az idő telt, a kezdeti frissesség és az eredményesség is csappant. A gyülekezetek viszont megszerették és megszokták ezt. Megtörténhet, hogy ha egy lelkipásztor folyton ugyanabban a körben mozog, és ráadásul nem újul állandóan, a gyülekezetek megszokják. Jól esik egy héten át valami frisset, újat hallani, még ha nem is jött kívülről nagy hallgatóság, még ha nem is voltak megtérések. A szomorú az, hogy a gyülekezetek nem voltak felkészülve az evangelizálásra. Amit egy év alatt nem csináltak, nem tudták egy hét alatt behozni. Számolni kellett azzal, hogy évek után elvész a frissesség és az eredmény sem lesz olyan, mint kezdetben. Kiaknázódik egy rövid idő alatt az érdeklődők tábora, s ha a gyülekezet ugyanazon a szinten marad, nem tud többet nyújtani ... – Úgy látom azért, hogy az elmúlt év végétől nőtt ismét az érdeklődés az evangélium iránt”. A jelenlegi helyzet kiértékelésére megkértem néhány lelkimunkást, akik közül egyesek már évtizedek óta szolgálnak, mások pedig most kezdik a munkát, hogy válaszoljanak néhány kérdésre. Az ő válaszaikból idézek.

1. Mennyire nyugszanak bibliai alapokon a baptista gyülekezetek szokásos „evangelizáló hetei”?

Id. Veress Ernő: „Hirdesd az igét, állj elő vele akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő” – olvassuk a 2Tim 4: 2-ben. Az evangelizáló hét annyiban nyugszik bibliai alapon, hogy egy alkalmas idő az igehirdetésre, de a Bibliában sehol sem találunk előírást arra, hogy egy helységben, egy hétig, ilyen módon kellene az evangéliumot hirdetni. Az evangelizálás állandó jelleggel kell történnie.

Simon József: Meggyőződésem, hogy az evangélium terjesztésében alkalmazni kell minden olyan módszert, amely nem ütközik a Biblia tanításával, az evangelizáló hetet is. A gyakorlattal kapcsolatban azonban el kell mondanom, hogy az Újszövetség nem beszél „evangelizációs hét”-ről, hanem „evangelizáló gyülekezet”-ről. Az evangelizálás nem egy megszervezett program, hanem egy életmód. Ahol ez hiányzik, a „hét” nem sokat segít.

Kis Juhász Vilmos: Az evangelizáció támadás a Sátán birodalma ellen. Olyan ez, mint mikor egy ország hadba vonul. Ilyenkor az egész gazdaság erre rendezkedik be, a mozgóképes férfiak mind a fronton vannak. A Biblia alapján úgy hiszem, hogy kell legyen olyan idő a gyülekezet életében, amikor mindenki erre törekszik.

2. A „Szeretet” januári (1996, szerk.) számában megjelent tanulmány azzal kezdődik, hogy az evangelizálás a gyülekezet küldetése. Hogyan értékeled azt, hogy az evangelizáló heteken főleg vendég igehirdetők és missziós csoportok szolgálnak?

Simon József: Nem látok semmi rosszat abban, hogy vendég testvérek szolgálnak valahol. Az ilyen szolgálatok erősítik a testvéri kapcsolatokat, felüdítik a gyülekezetet. Az evangelizálás viszont nem szorítkozhat csak erre. Az elsősorban a gyülekezet feladata, nem a vendégeké.

Kis Juhász Vilmos: Jónak látom a vendégek szolgálatát olyan emberi megfontolásból, hogy hall valami újat az ember. De ezek a szolgálattevők nem ismerik a gyülekezet múltját és jelen állapotát, nem tudnak egészen felelősségteljes munkát vállalni, mert ők nem foglalkozhatnak hosszú távon az esetleges megtérőkkel. Aki nem dolgozik az evangelizáló hét alatt, az valószínűleg az utógondozást sem végzi majd.

Mike Sámuel: Szerintem sem a vendégek szolgálatával van a probléma, hanem a helyi gyülekezet passzív hozzáállásával. Fájdalmas dolog, hogy van egy-egy gyülekezet, ahol ilyen alkalommal nem vállalkoznak arra, hogy örömmel, alázatosan elmondják megtérésüket. Ez közömbösséget jelent.

Id. Veress Ernő: Ha egy gyülekezet nem tud evangelizálni és helyet ad egy más helységről való igehirdetőnek vagy missziós csoportnak, attól még Isten cselekedhet, de ez nem jelenti azt, hogy a gyülekezetben minden rendben van. Alkalmi segítség jöhet más gyülekezettől, de a reális evangelizációs bázis a helyi gyülekezet. Ha a szavunknak senki sem ad hitelt, akkor minket kell újra evangelizálni.

3. Az idei „evangelizáló időny” tapasztalatai alapján a gyülekezetek hogyan vesznek részt abban a szellemi harcban, ami ilyenkor folyik?

Id. Veress Ernő: Ez gyülekezetről gyülekezetre változik. Járunk olyan helyeken, ahol a lelkipásztor és néhány tag nagyon is tudatában volt annak, ami történik, az egész gyülekezetéről viszont nem volt ugyanez elmondható. A legjobb kapcsolódási arány az volt, amikor a gyülekezet tagjainak kb. 1/3-a részt vett a munkában. Teljes, egyöntetű hozzáállással sajnos nem találkoztam.

Kis Juhász Vilmos: Az idén meglepően sok ember jött el kívülről a gyülekezetbe, talán lelkiismeretesebben hívogattak a testvérek. De konkrét harc, ima, böjt, tusakodás elég kevés volt a gyülekezetek életében. Ezzel szemben sok volt a fizikai készülődés, szinte mint egy ünnepre. Kevesen fogták fel, hogy életre-halálra megy a küzdelem és kevesen jutottak el arra a pontra, hogy semmire se vagyok jó, minden Isten kegyelmétől függ.

Simon József: Ahol van egy egységes, élő közösség, ott lehet tapasztalni, hogy aktívan részt vállalnak az említett szellemi harcban. Ahol ez hiányzik, ott inkább a látványosságon van a hangsúly.

4. Mi az, amin sürgősen változtatni kellene a gyülekezetek evangelizálási gyakorlatában?

Kis Juhász Vilmos: Nagyon fontos, hogy a gyülekezetben szentség és békesség legyen, ha evangelizálni akar. Aztán ne fogjuk fel ünnepséggé az evangelizáló hetet. Nem olyan alkalom ez, amikor egyik helyről a másikra mennek a hívők az ismerősöket, rokonokat meglátogatni és egy kellemes összejövetelen részt venni. Itt harcosokra van szükség! Mindenki hozzon magával valakit, akivel majd később is foglalkozni fog, és ne gondolja azt, hogy ha már meghívta, a többi a pásztor dolga; ha nem tér meg, akkor kitartóan tovább imádkozzon érte, ha lehet, vele is.

Id. Veress Ernő: Csak a szokás kedvéért ne tartson senki evangelizálást, ez annál komolyabb dolog. Egy másik dolog, amit szintén minden helyen meg kellene változtatni: az istentiszteletek programja. Olyan szabad légkört kellene teremteni, hogy az emberekkel lehessen párbeszédet folytatni. Sok helyen monológ szerűen hat a merev istentisztelet. Meghallják, jön feléjük az üzenet, de mintha nem tudnának bekapcsolódni. Valahogyan meg kellene szólaltatni az embereket. Így kellene felkínálni az evangéliumot, hogy vegyék el. Adjuk nekik, de ők azok, akik elveszik, megszólalnak: „kérem, szükségem van rá.”

Mike Sámuel: Folyamatos munkára kell neveljük egymást, a gyülekezetben! Tudatosítani kell, hogy a keresztyén élet egy állandó harc a Sátánnal szemben. „Egy harcos sem elegendik bele a mindennapi élet gondjaiba, hogy megnyerje annak tetszését, aki harcosává fogadta” – írja Pál apostol a 2Tim 2: 4-ben. Imádkozzunk Istentől felkent tanítókért, evangélistákért, kiknek a szavára mozdulnak úgy a gyülekezeti tagok, mint a kívülről (1Tessz 1:5), akik mögött ott van a Szentlélek bizonyító ereje (1Kor 2:4-5). Sok hívő életében nagy szakadék tátong az igeismeret, a szavak és a bibliai igazságok gyakorlati meg tapasztalása között. Ez a hitetlenség jele. Hangsúlyosabbá kell tenni a tanításban, hogy minden gyülekezeti tag bizalommal járuljon Isten felé, hogy az életté, gyakorlattá váljon. Csak az az ember tud Istenről hitelesen tanúskodni, aki naponta tapasztalja életében az o jelenlétét, átforgató erejét.

Mike József (Szeretet – 1996. február)

A vihar – Jézus utánoszthatatlan nevelő módszere (Mk 4:35-41)

Amíg tanítványaival volt az Úr, többféleképpen tanította őket. Itt a 4. részben arról olvasunk, ahogy példázatok által tanítja őket, majd személyes megtapasztalásokon keresztül. Ez nem sima kioktatás volt, hanem Isten mindenható voltából és irgalmas szeretetéből adódóan tökéletesen személyre szabott, jellemformáló, gyöngéden felemelő, reményteljes jövőképet adó, hitmélyítő és engedelmessegre, szolgálatra készítető nevelés. Isten élő ígében keresztül most, 2022 elején számunkra is így érvényesül az isteni oktatás.

„Azután monda nékik azon a napon, amint este lőn: *Menjünk át a túlsó partra*” (35. v.). Mindannak ellenére, hogy Jézus tudta, hogy vihar lesz az éjjel, mégis felszólította tanítványait a vízen való utazásra. Számunkra se spórolja ki a viharokat a mi Mesterünk, és céllal engedi meg, terve van vele. Életünk minden vihara, Isten pedagógiai módszerének része.

Ez év viharait is pontosan tudja, jó előre ismeri. Mégis indulásra készít bennünket. Ez a felismerés egészen addig meglepő, amíg észre nem vesszük azt a kifejezést Jézusnak, hogy: „*menjünk át a túlsó partra!*” Nem azt mondja, hogy menjetek át a túlsó partra s majd én segíteni fogok, hanem Ő is velük megy.

Személyes életünkben is ugyanez a helyzet: Jézus Krisztus nem indít bennünket egyedül a viharba, Ő velünk jön. Mindenható volta pedig a megfelelő pillanatban megtapasztalhatóvá válik a számunkra.

Így indít bennünket is ebben az évben: „*Menjünk át!*” Menjünk át ezen az éven! A mindenható és mindenütt jelenvaló Isten Fia velünk jön! Mekkora csoda és kiváltság! Isteni jelenlétre nekünk annyira nagyon szükségünk van, mint soha eddig. Nincs olyan nap, amikor ne hallanánk valami újabb elrettentőt, elbizonytalanítót, félelemkeltőt, elsöprően elkeserítőt. Jézus ezt egész pontosan tudja, és ezért biztosít az Ő elmaradhatatlan jelenlétéről.

Lesz vihar ebben az évben is! El kell ismerjünk, hogy Jézus jelenléte nem óv meg a viharoktól. Az sem elég, ha tudunk evezni. A viharral nem vehetjük fel a versenyt. Jézusra van szükségünk!

Valaki azt mondta, hogy vannak *miattunk* keletkezett viharok, és vannak *értünk* adatott viharok. Jónás tudta, hogy miatta volt a nagy vihar, az ő engedetlensége miatt. De a tanítványok esetében nem miattuk volt a vihar, hanem érettük. Jézus szavára indulva útnak, áldást

hozó viharok is jöhetnek életünkben.

Erre az évre is úgy tekinthetünk, hogy mindegyik vihar része lesz az Isten tökéletes tervének, és a mi tökéletesedésünket célozza meg.

„*És felkelvén megdorgálá a szelet, és monda a tengernek: Hallgass, némulj el! És elállt a szél, és lőn nagy csendesség*” (39. v.) – Fenséges ez a jelenet. Jézus úgy beszélt a viharhoz, meg a tomboló hullám-örvényhez, mint az Úr a szolgájához! Isteni nyugalma és parancsa úrrá lett a viharon! Ő mindenható Úr, a természet fölött is. Szavát a tenger is ismeri és engedelmeskedik egy pillanat alatt.

Ebben a történetben a tanítványok, Jézusnak egy másik arcát vélik felfedezni, a mindenhatóét. Ez ámulatba ejti őket. Úgy ismerik meg a Mestert, mint még soha.

„*Ki ez, hogy a szél és vihar is engednek neki?*” (41. v.)

Istenünk így vezet végig az életen. Lépésről-lépésre, viharról-viharra arcának egy-egy újabb árnyalatát sejtethetve meg, egészen az örökkévalóságig, amikor meg fogjuk Őt látni teljes tökéletességében és szépségében.

A történet végén, Jézus kérdésében meghökkentő a megállapítás: És monda nékik: „*Miért vagytok ily félénkek? Hogy van, hogy nincsen hitetek?*” (40. v.) Ma is mellbevágó ez a kérdés: hogy van az, hogy nincs hitünk, mindazok után, amit már eddig átélünk a mi Mesterünkkel? Életünk minden mozzanatában felfedezhető keze nyoma, és még sincs hitünk? Hogy van ez?

Könyörögjünk Istenünkhöz, hogy ez év viharai szolgálganak egytől egyig hitünk erősítésére!

Borzási Márta

Füle Lajos

Segíts, mert elveszek, Uram!

Lábam sötétbe' jár,

előlem elsuhan

a napsugár.

Szívemben száz tövis sajog,

kitépni nem lehet.

Boldogtalan vagyok

Tenélküled.

Ne hagyj magamra, Istenem!

Magamban elveszek.

Csak egy szót szólj nekem,

s újjáleszek!

Petíció egy Bibliát védő finn parlamenti képviselő érdekében

I dézzük a petíció szövegét, amelyet *Dr. Faragó Renáta* nyújtott be. „Ma már bűncselekménynek számíthat, ha kiállunk a keresztény hitünk mellett, esetleg megosztunk egy bibliai idézetet a közösségi médiában. Elveszítethetjük az állásunkat, és akár börtönbüntetéssel fenyegető bírósági eljárás is indulhat ellenünk, ahogy az történik Päivi Räsänen finn parlamenti képviselő esetében. Päivi Räsänen, finn parlamenti képviselő és volt belügyminiszter egy bibliai idézetet tett közzé személyes Twitter-oldalán, amelyben kiáll a keresztény tanítás homoszexualitáshoz való hozzáállása mellett. Posztja megosztása után a rendőrség vizsgálatot indított, amely alapján elegendő bizonyítékot találtak arra, hogy vádat emeljenek, így Räsänenre akár két évig terjedő szabadságvesztés is kiróható úgynevezett »etnikai izgatás« bűntette miatt. A képviselő vészőfutása 2019 júniusában kezdődött, amikor a Finn Evangélikus-Lutheránus Egyház egyházi testülete bejelentette, hivatalosan is támogatja az LMBT-mozgalom »Pride 2019« rendezvényét. Räsänen kifogásolta egyháza álláspont-

ját ezzel a döntéssel kapcsolatban, mellékelve egy bibliai szakaszt (Róm 1:24-27), melyet megosztott a személyes Twitter-oldalán. Ezenkívül az ügyesség egy 2004-es röpirata miatt is vádat emelt ellene, melyben szintén a Bibliából idézett: »Férfinak és nőnek teremtettem őket«. A harmadik vád szintén gyűlölet-bűncselekmény volt, a homoszexualitáshoz való véleménynyilvánítása miatt, melyet a finn közszolgálati rádióban fejtett ki a »Mit gondolna Jézus a homoszexuálisokról?« témában.

Räsänen mindvégig kiállt keresztény hite mellett: »Nem tudom elfogadni, hogy vallási meggyőződésemm hangoztatása börtönt jelenthet. Nem tartom magam bűnösnek senki fenyegetésében, rágalmozásában vagy sértésében. Nyilatkozataim mind a Biblia házassággal

és szexualitással kapcsolatos tanításain alapultak.« A politikus hangsúlyozta annak fontosságát, hogy a demokratikus országokban élő polgárok éljenek az alapvető jogukkal, és fejtsek ki véleményüket: »*Minél több keresztény hallgat a vitatott témáról, annál kevesebb tér jut a szólásszabadságnak*«. Nemcsak Räsänen képviselő-asszony szabadsága a tét, hanem a miénk is, mivel ez a finnországi eset sajnos nem példa nélküli. A keresztényekkel szembeni intolerancia és diszkrimináció ugyanúgy jelen van az Egyesült Államokban, Ausztráliában vagy az Egyesült Királyságban is."

Antal László, Szentendre

Meghívó munkakongresszusra

Kedves testvérek! A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége Isten segítségével munkakongresszust tart a Szilágyballai Magyar Baptista Gyülekezetben 2022. április 2-án, de. 10 órai kezdettel.

Kérjük szeretettel a Szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteket, hogy a kongresszuson a Belső Szabályzat 43. cikkelye alapján képviseltessék magukat. Ez a következőképpen történik: 20-50 tag után 1 képviselő, 51-100 tag után 2 képviselő, 101-150 tag után 3 képviselő, 151-200 tag után 4 képviselő, és ezen felül minden megkezdett 50 tag után még egy-egy képviselő vehet részt a kongresszuson. A 20 tagnál kevesebb gyülekezetek és a leánygyülekezetek az anyagyülekezetrel együtt vegyék számításba a tagok számát. Az 50 tag alatti körzetek, a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

A Szövetség Tanácsa által meghatározandó napirendi pontok megtárgyalása után íghirdetéssel fog szolgálni Király Tibor szilágyballai nyugalmazott lelkipásztor. Imádkozzunk, hogy az Úr áldja meg tanácskozásunkat és hogy mindenek szépen és jó rendben történjenek!

Szeretettel, az Úr Jézusban, Borzási Pál főtákar

FEBRUÁRI ESEMÉNYEK

- **7-én** a székelyföldi, **14-én** a kolozsvári missziókerület vezetői találkoznak megbeszélésre.
- **7-én** a Szövetség elnöksége, **8-án** a tanács ülészik Nagyváradon
- **12-én** lesz a Bibliai Olimpia kerületi szakasza
- **22-én** a Romániai Baptista Unió tanácsulását tartják, amelyen Szövetségünk képviselői is részt vesznek.
- **26-én** a szilágysági és a nagyváradai missziókerületben is konferenciát szerveznek a gyülekezeti szolgálattevőknek.

Amikor Isten írja...

Évente, februárban – Valentin-nap és a házasság hete kapnak az emberek életében, mint az év más időszakában. Rossz ez? Néha akár fárasztó is lehet, de valójában Isten az embert kapcsolatokra teremtette – elsősorban Önmagával, valamint más emberekkel, s köztük legmélyebb formában egy házastárral. Legtöbbünknek őszinte vágya boldog házasságban élni, viszont Istenbe vetett bizalmunk mellett is égető kérdés lehet bennünk, hogyan is fog mindez megtörténni? Mit kell tennünk, és mit kell kerülnünk?

Balla Tamás és Júlia tavaly nyáron kötöttek házasságot. Jelenleg Debrecenben élnek, viszont mindketten Erdélyből származnak: Tamás a szilágyperecseni, Júlia pedig a szilágyballai gyülekezetben nőtt fel és vált hívő keresztyénné. Már egyedülállóként is törekedtek tartós alapot vetni egy jövőbeli kapcsolatnak, anélkül, hogy tudták volna, ki lesz a hozzájuk illő segítőtárs. Kusza kapcsolatok és próbálkozgatás helyett Isten Szavára támaszkodtak, visszanézve pedig azt látják, hogy szerelmük történetét maga Isten írta.

A történet Tamás oldaláról

„Fiatalként, amikor a házasság kérdésére gondoltam, mindig is kíváncsiság töltött el, hogy vajon ki lesz az, akit Isten nekem szánt. Néha intenzívebben foglalkoztatott a kérdés, máskor alábbhagyott a tanulás vagy egyéb elfoglaltságok miatt, de imatémáim között folyamatosan elől szerepelt. Azért imádkoztam, hogy a jövőbeli társammal szimpátia és barátság mellett egymást segítve tudjunk közeledni Istenhez és egymáshoz. Az ismerkedésünknek legyen egy meghatározott iránya, ami alatt céltudatosan tudjuk keresni Isten akaratát és a házasság lehetőségét.

Egyértelmű volt számomra, hogy a kapcsolatban én kell majd kezdeményezzek, ami sokszor félelemmel töltött el, mert szerettem volna világos és érthető lenni, és az illető lányt sem kételyek között tartani. Fontosnak tartottam, hogy akit majd Isten nekem szán, annak hasonló elvei legyenek ismerkedés terén, mint nekem. Isten meghallgatta az imáim, és sokkal csodálatosabban alakította az utamat, mint ahogy én azt el tudtam volna képzelni.

Nem sokkal azelőtt, hogy közelebből megismertem volna Juliát (aki jelenleg már a feleségem), azért imádkoztam, hogy olyan lány legyen a jövőmbelém, aki segíteni tud, hogy még jobban tudjam szeretni Istent.

Teltek a hetek és közeledett egy szilveszteri alkalom, amelyen mindketten részt vehettünk. Ekkor lehetőségem nyílt beszélgetni vele, és jobban megismerhettem. Láttam már azelőtt is ifjúsági eseményeken, táborokban, és szimpatikusnak tűnt, de szinte lehetetlennek láttam, hogy bármi kialakuljon közöttünk. A szilveszteri alkalom után Isten ráhangolta a szívem és szerettem volna elmondani neki, hogy szeretném megismerni, de ezúttal másképp, mint eddig.

Elkezdünk beszélgetni, és főleg levelezni az interneten. Beszélgetésünk elején épp a János apostol leveleit olvasta, amelyekben fő gondolatként van jelen a szeretet. Megosztotta velem, hogy vágyik növekedni az Istenhez való ragaszkodásában és szeretetében. Ekkor értettem meg, hogy ez ugyanaz a vágy, mint amiért én is imádkoztam korábban. Ez bátorított, hogy közösen segíthetjük egymást az Istenhez való ragaszkodásban. A beszélgetésünk alatt más biztató üzeneteket is kaptam (Fil 4:6-7), amelyek még jobban megerősítettek abban, hogy tovább léphetek felé.

Következett egy konferencia, amin tudtam, hogy Ő is részt fog venni, és eldöntöttem, hogy elmondom neki a hosszútávú szándékomat. A konferencia ideje alatt kaptam egy olyan üzenetet, hogy a mai világban mennyire nem népszerű a teljes mértékű elköteleződés, ennek ellenére Isten a házasságban ezt várja el tőlünk. Eljött az utolsó alkalom is, de nem sikerült elmondani neki, hogy kész vagyok elindulni ezen az úton, így csalódva és kérdésekkel mentem haza. Isten tovább érlelte bennem ezeket a gondolatokat, türelemre tanított. Nem sokra rá megbeszélhettünk egy találkozót, ahol tisztázhattam vele a szándékaimat. Időt kért, ami alatt imádkozott és meggyőződhetett arról, hogy közösen elindulhatunk ezen az úton.

Jó volt megtapasztalni ezután is Isten gondviselését és jóságát, a kapcsolat további részében és a jegyesség időszakán, Aki bátorított és tanácsolt olyan személyeken keresztül, akik kívülről látnak minket, vagy már átmentek ugyanezen a lépéseken.

Ma már házasságban élve elmondhatom, hogy a segítőtárs fogalma valójában értelmét nyeri, amikor az erősségeket egymás javára tudjuk fordítani úgy, hogy ezek a társ gyengeségeit kiegészítik. A párválasztás előtt álló fiúknak azt tanácsolnám, hogy kérjék Isten vezetését és figyeljenek arra. Hallgassanak meg olyan személyeket, akik már átérték ezeket, legyen bátorságuk és merjenek kezdeményezni a lányoknál.”

A történet Júlia oldaláról

„Már kislányként sokat álmodoztam a szerelemtől a jövőbelimről, arról, hogy milyen is lesz a házasság, mégis szüleim tanácsát megfogadva beláttam, hogy egy párkapcsolathoz fel kell nőni és iskolásként még nem fér bele az életembe ilyesmi. Így eldöntöttem, hogy érettségiig számomra szóba se jöhet az, hogy másként tekintsek egy fiúra, viszont ennek ellenére sokszor imádkoztam a jövőbeli férjemért és a kapcsolatunkért. Imádkoztam azért is, hogy csak abba a személybe legyek szerelmes, aki aztán a férjem lesz.

Ahogy telt az idő, kialakultak bennem bizonyos vágyak is a jövőbelimmel kapcsolatban, amelyek mellől nem akartam tágitani, így ezeket is megosztottam Istennel. Ilyen volt például, hogy az illető fiú legyen komoly és határozott, szolgáljon a gyülekezetben, legyen egy olyan személy, aki komolyan veszi az Úrral való kapcsolatot, ugyanis majd ő lesz a család papja, legyen olyan, akire könnyen fel tudok nézni, mint tekintély.

Középiskola után kicsit szabadabbnak éreztem már magamat arra, hogy nyitottabb legyek, ha egy fiú közeledni akart felém, de a párkapcsolat nem volt feltétele a boldogságomnak és annak, hogy örüljek azoknak az élethelyzeteknek, amikbe Isten helyezett, így nem siettettem semmit.

2019-ből van az első emlékem Tamásról. Akkor már ismertem a húgát (vele egy egyetemre jártunk és gyakran utaztunk együtt), és tőle tudtam, hogy van egy bátyja, Tamás. Egy ifjúsági konferencián figyeltem fel rá, hogy biztos ő lehet Abigél testvére, mert észrevettem a hasonlóságokat.

Következő alkalommal a Hargitán láttam, együtt táboroztunk nyáron. Nem beszélgettünk, viszont feltűnt, hogy nem egy akár-milyen fiúról van szó. Sok mindent elárul valakiről a baráti társasága és a viselkedése is. Bár szimpatikus lett nekem, nem dédelgettem a szívemben semmit vele kapcsolatban, mert nem láttam esélyt arra, hogy alakuljon közöttünk valami.

Isten mégis úgy látta jónak, hogy biztosít számunkra lehetőséget arra, hogy személyesen beszélgessünk Tamással. Ezek után interneten keresztül beszélgettünk és elég hamar megtaláltuk a közös hangot. Láttam rajta, hogy fontos neki a hite, az Istennel való kapcsolata és hogy Isten akaratát keresse. Kiderült, hogy szolgál a gyülekezetükben és sok más olyan dolog is, amiket kívánságként fogalmaztam meg Isten előtt a segítőtársammal kapcsolatban.

Nem kellett sok idő elteljen ahhoz, hogy Tamás elhívjon egy személyes beszélgetésre és elmondja: úgy szeretne ismerkedni velem, hogy közben keressük Isten akaratát a házasságra nézve. Boldogan egyeztem bele a „hivatalos” ismerkedésbe és elkezdtem kérni Istent, hogy ha Neki tetszik, engem is győzzön meg a közös folytatásról. Tartottam attól, hogy a kezdődő érzéseimtől nem fogom látni Isten világos vezetését, így bátorítás volt számomra, hogy sok más jel mellett Isten többször elém hozta a következő igét: „Mert biztosan van jövőd és reménységed nem semmisül meg” (Péld 23:18). Megértettem, hogy az Úr közös jövőt szánt nekünk, és bátran közeledhetünk egymás felé.

Kegyelem, hogy a kapcsolatunk Istentre épülhetett. A beszélgetéseinket rendszeresen imádkozással zártuk és hetente közösen tanultunk meg igeverseket. A világjárvány miatt csak ritkán találkozhattunk, de ez sem csökkentette a kapcsolatunk minőségét.

Csupán fél éve vagyunk házasok, de már most elmondhatom, hogy házastársat kapni és házastárssá válni áldás, mert így olyan módon tapasztalhatjuk meg Isten szeretetét egy másik ember által, ahogyan sehogy másképp. A szövetség, amit egymással kötöttünk, Isten által van tartósítva, nem fog felbomlani.

A párválasztás előtt álló lányoknak azt kívánom, hogy tapasztalják meg, hogy Isten többet ad kéréseinknél és szebb történetet ír nekünk, mint ahogy azt el tudnánk képzelni.

Tinisarok:

Ez még nem a világ vége (1)

A kudarc nem a semmiből bukkan elő, hanem tévedések sorozatának eredménye. Dávid király esetében könnyen be lehet azonosítani azokat a hibákat, amelyek a házasságtörés kudarcához vezettek (2 Sám. 11): 1) Otthon maradt ahelyett, hogy eleget tett volna a kötelességének és harcba vonult volna. 2) Otthon is kerülte a királyi kötelességeit, hiszen volt ideje délután szundikálni. 3) Miután meglátta Betsabét fürdeni, ahelyett, hogy anynyiban hagyta volna a dolgot, elkezdett róla kérdezősködni. 4) Bár megtudta, hogy Betsabé férjnél van, továbbra is magának akarta őt.

Annak érdekében, hogy távol maradjunk a kudarcoktól, időben fel kell ismernünk és le kell állítanunk hibáink sorozatát, amelyek bukáshoz vezethetnek minket. Tanuljunk Dávid hibáiból: 1) Amennyiben felelősségtudóan teljesítjük feladatainkat, nagy valószínűséggel sikerrel járunk ahelyett, hogy kudarcot vallanánk. 2) A túl sok szabadidő rossz jel. Ez azt jelenti, hogy hanyagoljuk feladatainkat. 3) Óriási tévedés olyan dolgot elkövetni, amelyről biztosan tudjuk, hogy helytelen. 4) Ne tegyünk olyat, amivel másoknak árthatunk, csak hogy magunknak kedvezünk. Egy kudarc nem jelenti a világ végét. Mindig van megoldás a kudarcra, ha megtanuljuk hogyan reagáljunk rá helyesen. Témánkat a következő számban folytatjuk. (Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

■ 2021. december 3-án kísértük utolsó földi útjára Nagyváradon † **Szűcs Irént**, akinek Isten 87 évet adott. A bányási Ferendián született, házasesetének nagyrészt Gertenyesen töltötte, majd élete 32 évét Nagyváradon. A belvárosi gyülekezetbe

nagyon szeretett járni, a női kört értékelte, a lelkipásztorokért imádkozott, családját nagyon szerette és rendszeresen imádkozott értünk. Minden családtagjának tudta születésnapját és köszöntötte őket, nála mindig volt friss kávé, harapnivaló és mindenkiel kedvesen elbeszélgetett. Üres a lakás, nagyon hiányzik mosolya, tanácsa és kedvessége. Az elválás fájdalmas, de ideiglenes, és ez a hit és ez a remény tölt be bennünket, hogy lesz viszontlátás. A gyászistentiszteleten szolgáltak Pardi Félix, Budai Lajos, Giorgiov Adrián és Borzasi Pál lelkipásztor testvérek, és az énekkar szép, felemelő énekekkel dicsőítette az Élet Urát. Édesanyánk jó helyen van, mi is és mindenki igyekezzon, hogy ott lehessük! (A család nevében, fia, Szűcs Sándor lp.)

■ 2021. október 22-én vettünk búcsút † **Török Rozália** testvérnőtől 84 földi év után, Nagyszalontán, hitünk szerint csak egy időre. A kápolnánál Isten ígését Kovács Gyula, helyi lelkipásztor hirdette az Ámós 4:12 alapján. A sírnál Boros Gyula és Balogh Gábor testvérek szolgáltak. A gyászoló családnak kívánjuk Isten vigasztalását! (Kovács Gyula lp.)

■ 2022. január 10-én kísértük utolsó útjára Biharon † **özv. Balogh Józsefné**, született Szabó Irmát, akinek Megváltója 90 esztendővel ajándékozott. Testvérnőnk felnőttként fogadta el az Urat és vállalta a bemeztést. Csendes, aktív tagja volt a gyülekezetünknek. Idős korában is sokat olvasta a Bibliát és segítette családját. Utolsó kívánságát is teljesítette az Úr: álmában, csendben szólította el a földi létből, hogy ne legyen senkinek a terhére. A gyászistentiszteleten Moroz Tamás helybeli lelkipásztor szölte Isten vigasztaló ígét az Jn 14:1-6 alapján, majd Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor szölte Krisztus Lk 6:20-23-ben leírt szavai alapján, majd felolvasta testvérnőnk nekrológiát. Isten vigasztalását kívánjuk a családnak és a gyülekezetnek! (Albert Zsolt lp.)

■ † **Fazekas Imre** testvért kísértük utolsó útjára Biharpuszpökiben 2021. december 10-én. Testvérünk 93 évet kapott az Úrtól, miután élete során három nagy műtéten és más betegségeken is átesett. Megváltója kezébe tette le az életét és gyakran elmondta, „ha jön a hívó szó, menni kell”! A biharpuszpöki gyülekezet húséges tagja és szölgálattevője volt több évtizeden át. A gyászistentiszteleten Budai Lajos és Papp Dezső lelkipásztorok

hirdették a vigasztalás ígét. Hatvanöt évet éltek házasságban (Cserös) Ilonka testvérnővel, két gyermekük született, később pedig két unoka és egy dédunoka, akik a feltámadás reménységében búcsúztak testvérünkötől. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! (Papp Dezső lp.)

■ 2021. október 20-án kísértük el utolsó földi útján † **Seres Erzsébet** testvérnőt, akit az Úr 57 évvel ajándékozott meg. Testvérnőnk Szalárdon született, itt ismerte meg az Urat, majd 1978. január 1-én merítkezett alá Paptamásiban Zeffer Antal lelkipásztor által. Miután házasságot kötött Seres Lajossal, a nagyváradai gyülekezetbe csatlakozott, akivel 39 évet éltek házasságban. Hat éven keresztül a Betlehem Óvoda szakácsnője volt. A koronavírus fertőzés őt is utólérte, megbetegedett, kórházba került és onnan lépett át az örökkévalóságba. Temetése Síterben volt, ahol mind a kápolnánál, mind a temetőkerben Budai Lajos nagyváradai lelkipásztor szölgált a Zsolt 105:39-45, illetve az 1Kor 15:14-23 alapján. Záróimát mondott Híri János gyülekezeti vén. Isten vigasztalását kívánjuk hátra maradt gyermekeinek és családjának. (Budai Lajos lp.)

■ † **dr. Szakáts Béla** (1945-2021) testvér gyászistentiszteletére gyűltünk össze 2021. szeptember 15-én a nagyváradai Rulikowszki temetőker Steinberger Kápolnájánál. Szakáts Béla Nagyváradon született 1945. szeptember 26-án. A gimnázium elvégzése után a Bukaresti Egyetem Fizikai Karán diplomázott. 1980-ig kutatóként dolgozott az Atomfizikai és Atomenergiái Intézetnél, majd a Nemzeti Mérésügyi Intézetnél lett vezető kutató 1994-ig. Béla bácsi élő hitű ember volt. Újszövetségi bemeztésben Megyesi József lelkipásztor által részesült, 1975. július 17-én, a Nagyvárad Belvárosi Baptista Gyülekezetben. Hitét gyakorolta a Bukarestben töltött évek alatt is. A tudományt arra használta, hogy bizonyosságot tegyen Isten létezéséről. Készen volt az elköltözésre. A gyászistentiszteleten Isten vigasztaló ígét Budai Lajos lelkipásztor hirdette az Ám 4:12-13 alapján, hangsúlyozva, hogy készülnünk kell megállni Isten színe előtt. Testvérünk életének történetét Szabó László lelkipásztor olvasta fel, aki román nyelven is szölte a 2Kor 1:3-4 alapján, majd a sírnál a feltámadás reménységével bátorította a jelenlevőket az 1Kor 15-ből. A gyülekezetünk nevében Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! (Szabó László lp.)

oda járok élni

oda járok élni
 ahol Istennel lehet beszélni
 ahol már nem kell félni
 ahol teljes a bizalom
 ahol megtaláltam otthonom
 oda járok élni
 ahol uralkodik
 a mennyei hatalom
 oda járok élni
 ahol az ég megtanított zenélni
 ahol megtanított dicsőíteni
 és az áldásokért hálát adni
 ahol nem múlt el minden
 oda járok élni
 ahol hit remény szeretet van
 és Istenemnek
 kegyelem harmatja
 hull rám bőségesen
 oda járok élni
 ahol az ember fia lejött
 hogy megváltson engem
 oda járok élni
 ahol szembe nézhetek
 önmagammal
 ahol az én Istenem
 szeretetet üdvösséget
 és örökéletet osztogat

mucsi b jános

Decemberi lapszámunkban tévesen közöltük a versíró születési helyét. Muci B. János, bár sok évet töltött Temesváron, a bánsági román faluban, Gertyenyesen látta meg a napvilágot – „amelynek színezetét néhány magyar, illetve sváb család adta”, írja róla Szilágyi László. A temesvári forradalomról a Szeretben publikált cikket. Amikor újraindult az Üdv-üzenet, betársult a szerkesztésébe, igyekezve promoválni a keresztyén művészetet. Írásai megjelentek különféle bánsági magyar lapokban. Részt vett velünk is, fiatal tollforgatókkal, az Aradon rendezett Mustármag-műhelyekben. Bár egy vasöntődében kereste kegyérét, a szellemi alkotásban nem lankadt. Olyannyira, hogy 2007 őszén ünnepélyes könyvbemutatón dedikálhatta első könyvét, a „hulló csillagok”-at. Az előző főszerkesztővel, Szilágyi Lászlóval együtt kívánunk sok alkotói évet még Muci Jánosnak! **(G. G.)**

HÁZASSÁG HETE

Szabadító érintés – Mt 8:1-4 (Mt 8:3)

Aleprást élő halottnak bélyegezték, és a betegek is Áigy gondolkodtak magukról. Fájdalmas és lassú halál várt ezekre a gyógyíthatatlan betegekre. Ha ez a leprás ismerte népe történelmét, tudhatta azt, hogy volt, aki meggyógyult a leprából, például Naamán, aki nem tartozott a választott néphez. Az ő gyógyulásához szükség volt Elizeus próféta személyére. Ez régen volt, azóta senkiről nem tudni, hogy meggyógyult volna a leprából. De most felcsillan a remény: itt van egy különleges személy, Jézus, aki tanít és gyógyít. Vannak szép szavai, de van működő hatalma is! Csak az a kérdés, hogy akarja-e a hatalmát használni! Vagyok-e neki annyira fontos, hogy akarja? „Akarom!” – hangzik az isteni szó, és kinyúlik a kéz egy isteni érintésre. Hosszú tisztátalanság után a leprás meggyógyul.

A házasság ajándék. De mi van, ha az egyik félnek van „múltja”? Tehet-e valamit, hogy a múlt eltöröltessen? Igen! Isten felkínálja a tiszta lapot a házasság előtt elkövetett bűnökre is! Jézus Krisztus vére a skarlát színű bűnöket is eltörli. Tiszta lehetsz, mint a hó, mintha soha semmi rosszat nem követtél volna el! Gyere bűnbánattal és alázattal a kereszthez, és hallani fogod: „Akarom, tisztulj meg!”

Szükség van-e a házasságban Jézusnak a szabadító érintésére, amikor két hívő köti össze az életét? Tudnunk kell azt, hogy egyik házastárs sem tökéletes: a férjnek meg kell tanulnia kimondani és kifejezni a szeretetét és az érzéseit, nehogy elhidegüljön a kapcsolatuk. Fel kell vállalnia a vezetés felelősségét, amit eddig az édesapja vagy a családja vállalt helyette. Egyre több a visszahúzódó és a felelősséget elutasító férj. Szabadulni kell ebből a lelkiüldözésből! A feleségnek meg kell tanulnia azt, hogy segítőtársként önként alárendelje magát a férjének, és tisztelje őt! Ez sem egyszerű dolog, ha családjában nem tanulta meg a tiszteletet. Ha erős, vezető típus, akár ilyen a munkája is, akkor ott hon ezt hogyan lehet megélni? Csak egy belső szabadulás segíthet! El kell fogadni azt, hogy maguktól nem fognak megváltozni a dolgok. Jézus szabadító érintése az egyik segítség, utána pedig meg kell küzdenünk az egónkkal! Fájdalmas küzdelem ez, de a következménye felfoghatatlan öröm, olyan, mint a leprásé, aki meggyógyult!

Dani Zsolt (Áhítat – 2022)

Szeretem: szeretettel házasságban

Szeretem, szeretet, házasság. Ha a fogalmakat összekeverjük, elveszünk az esélyét, hogy a dolgok jól működjenek. A szerelem a nő-férfi kapcsolat alapja, tartalma, a szeretet a kapcsolat módszere, a házasság pedig a szerelem kerete. *„Tégy engem mint pecsétet a szívedre, mint pecsétet a karodra! Bizony, erős a szerelem, mint a halál, legyőzhetetlen a szenvedély, akár a sír. Úgy lobog, mint a lobogó tűz, mint az Úrnak lángja. Sok víz sem tudja eloltani a szerelmet, folyók sem tudják elsodorni. De ha valaki háza minden kincsét kínálná is a szerelemért, csak megvetnék érte.”* (Énekek éneke 8:6-7)

A szerelemről

Már az ószövetségi írások is vőlegény-menyasszony kapcsolatként, szerelmi kapcsolatként írják le az Isten és ember kapcsolatát. Az újszövetségi írások továbbviszik ezt a gondolatot, amikor Pál apostol azt írja az efezusiaknak: *„Az ember ezért elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.»* Nagy titok ez, én pedig ezt Krisztusról és az egyházzal mondom. Egyértelmű, hogy az eggyé lételeben hasonló az Isten-ember és a nő-férfi kizárólagos kapcsolat. Ezt a kizárólagosságot, ezt az eggyé válást hívjuk szerelemnek. A szerelem a nő-férfi eggyé létele, egységkapcsolatának az alapja és a tartalma. Ahogy erről már Mózes első könyve is beszél: Lesznek ketten egy testté. Amikor a nő és a férfi egészen odáig van a párjáért, magyarul mindent alárendel ennek a kapcsolatnak. Amikor az egység és az eggyé válás tudata mindent megelőz számukra. Amikor mindketten mindent a másik tetszésére akarnak tenni, ahogy Pál apostol is írja. A szerelem a házasság igazi tartalma, enélkül sosem lennénk egyek, amit Isten kezdettől fogva akart a nő és a férfi között.

Természetesen világi értelemben – olykor hívők között is – vannak szerelem nélkül is nagyon jól működő házasságok. A keret gyönyörűen körbeveszi a tartalmat, csak a keretben nem eggyé forrott szerelem van. Ettől persze működhet jól a kapcsolat, csak az nem bibliai egység.

Már egy kisgyermek is meg tudja állapítani, hogy egy tíz, húsz vagy ötven éve házasságban élő pár szerelmes-e egymásba. Valóban a szerelem tartja-e őket egynek, vagy csupán házassági szerződéssel, alkalmazkodással, intelligens együttéléssel, szabályok követésével, kölcsönösséggel igyekeznek pótolni a szerelmet. Mert meglátszik. A nő és férfi közötti egységet teremtő szerelem nagyon nagy titok, írja Pál apostol. És akik között nincs szerelem, azoknak sok mindenre szükségük van, hogy örüljenek, feldobódjanak, rendkívüli élményük legyen együtt, míg a szerelmeseknek a másikon kívül ehhez semmire nincs szükségük.

A szeretetről

A szeretet a szerelmi egységkapcsolat egészséges működtetője. A szeretetben megerősödni és fejlődni kell, hi-

szen csak a szeretet tesz képessé, hogy szerelmesünk fejlődésének, kibontakozásának munkálói legyünk. A szeretet a szerelmesünk éltetésének módszertana, ezért azt tanulnunk kell, folyton tanulunk. A szerelem és a szeretet különböznek egymástól. A szeretet tenni akar a másikért, a szerelem pedig magát a másikat akarja. A szeretet határt szab, távolságot tart a helyes cselekvés miatt, a szerelem eggyé akar válni távolság nélkül. A szeretetet tanulhatjuk, hogy növekedjen bennünk, a szerelemnek csak engedhetünk, hogy birtokba vegyen és átjárjon.

A szeretet Isten Lelkének gyümölcse az emberben, de olyan bennünk levő ajándék, amelyet tanulunk és fejlesztenünk kell: megfigyelni magunkon, másokon, kikísérletezni a legjobb használatát, figyelni az eredményét.

A házasságról

A házasság pedig a szerelem, a tartalom kerete. A keret határokat szab, őrzi és vigyázza a tartalmat, de nem a keret értékes önmagában. Ezért sokkal fontosabb a szeretetnek a szerelmet gondozni, éltetni, mintsem a keretet. A házasság vigyázza a szerelmet, nem pedig a szerelem a házasságot.

A dolgok lényege ez: A szerelemre végig szükség van, mert attól lesz igazi tartalma a házasságnak. A szerelem sosem alakul át szeretetté, mert más, és szeretetre egyébként is már a szerelem elején is szükség van, hogy ne váljon önzővé. A szerelem sosem múlik el, csak az utánpótlás. Ha a szerelem elmúlna a házasságban, akkor az azt jelentené, hogy már nem egyek. Pedig sosem lehet újra kettő az, ami egyszer egy lett. A szerelmet semmi nem tudja elsodorni, eloltani, minden kincsnél értékeesebb, ahogy a legszebb ének szerzője is vallja: *„Bizony, erős a szerelem, mint a halál, legyőzhetetlen a szenvedély, akár a sír. Úgy lobog, mint a lobogó tűz, mint az Úrnak lángja. Sok víz sem tudja eloltani a szerelmet, folyók sem tudják elsodorni. De ha valaki háza minden kincsét kínálná is a szerelemért, csak megvetnék érte.”*

Háló Gyula

Forrás: igeidok.hu

Szeretet ■ kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzártá: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605